

SELIGER-GEMEINDE

Gesinnungsgemeinschaft sudetendeutscher Sozialdemokraten

Alexandersbadské teze

usnesení valné hromady dne 16. října 2021 v Bad Alexandersbad

1. Seligerova obec se chápe jako nástupnická organizace Německé sociálně demokratické strany dělnické v Československu, jež vzešla z dělnického hnutí z dob habsburské monarchie a bojovala jak za právo Němců na sebeurčení a za soužití různých národů, tak až do konce proti třetí říši a za zachování Československa. Řadí se k tradičním sociálnědemokratickým svazům, jež považují za nezbytné vypořádat se s nacistickou diktaturou a současně i podporovat česko-německé vztahy a utužovat Evropskou unii.

Podporuje sociální demokracii a její základní hodnoty a udržuje spolupráci se (sudeto)německými, českými, slovenskými a rakouskými skupinami a institucemi, jež se věnují středoevropskému porozumění v demokratickém duchu.

2. Historie sudetoněmecké sociální demokracie a dělnického hnutí sahá hluboko do 19. století. Boj za sociální výdobytky a demokratické struktury patřil k zásadním předpokladům sociálnědemokratické politiky 20. století. K nejnějnějším přáním Seligerovy obce se řadí dokumentace podílu této politiky v českých zemích a její uchování v paměti.

3. Vzpomínka na léta a utrpení v době vlády nacismu není uzavřenou záležitostí minulosti, ale ústředním úkolem přítomnosti. Každý extrémně pravicový hlas, veškeré extrémně pravicové nálady v současnosti, jimž napomáhá historizace třetí říše, zdůrazňují nutnost připomínat diktaturu třetí říše (zejména také v Sudetské župě a v Protektorátu), odboj a exil, podporovat práci památníků a s rozhodností vystupovat proti každému novému záchvěvu šovinismu, antisemitismu a populismu.

4. Seligerova obec vítá pokračování evropského projektu v podobě východního rozšíření z roku 2004, jímž se součástí tohoto společenství staly i Česká a Slovenská republika. O to větší si dělá starosti o krizový vývoj posledních let, jenž v mnoha státech EU přinesl nárůst nacionalistických a populistických hlasů. Seligerova obec je přesvědčena o tom, že navzdory brexitu neexistuje žádná alternativa k Evropské unii a sociální Evropě, že členské státy mají dost síly na zvládnutí globálních výzev jediňe společně. Důrazně se zasazuje o základní evropská práva, o podporu evropské integrace, posílení Evropského parlamentu, ochrany menšin a rozšíření práv etnických skupin.

5. Česko-německé vztahy se řadí k nejcitlivějším ústředním oblastem evropské integrace. Seligerova obec vítá porozumění, jež se pozitivně rozvinulo na vládní úrovni i na úrovni regionální přeshraniční spolupráce, výměn mládeže a v oblasti kultury. Podstatně k tomu přispěly Česko-německé diskusní fórum, Česko-německý fond budoucnosti a Koordinační centrum česko-německých výměn mládeže Tandem. Seligerova obec se zasazuje o to, aby se česko-německé vztahy prohlubovaly nejen v rovině institucí, ale také v oblasti osobního setkávání, a snaží se zapojit zástupce sudetoněmeckých svazů a německé menšiny v České republice.

6. Mimořádnou výzvu představuje rozdílný přístup k uprchlíkům a migrantům ve státech EU, zejména v Německu a České republice. Seligerova obec z vlastní zkušenosti hájí citlivý přístup k příběhům útěku, pronásledování a vyhnání a podporu migrantů a osob hledajících ochranu v současnosti.

Alexandersbadské teze

rozhodlo Federální shromáždění dne 16. října 2021
v Bad Alexandersbad

7. Seligerova obec si uvědomuje, že k velkým výzvám současnosti se řadí aktuální vývoj, do nějž spadají klimatická změna, globalizace, digitalizace a demografické změny. Musíme si klást za úkol hledat politická řešení, která by zachovala a dále rozvíjela sociální a demokratické výdobytky minulosti.

8. Seligerova obec je od svého založení mostem mezi lidmi.

I v budoucnu bude svými aktivitami posilovat česko-německý dialog a nabízet platformu pro rozhovory a diskuse, jež budou sloužit mírové, demokratické a udržitelné budoucnosti Evropy.

Peter Becher o nové verzi tezí:

Brannenburgovy teze, které byly přijaty v roce 1998, měly v průběhu let pozitivní odezvu a byly uznávány především jako politický signál, který snížil nedůvěru a přispěl k porozumění. Otázky, které byly v centru tehdejšího sporu – majetek, návratnost, reparace – se od té doby projednávaly na mnoha úrovních německo-českého dialogu. Vstupem ČR do NATO a EU se nakonec vytvořil zcela nový rámec.

V německo-českých vztazích došlo k vážným změnám. Založení Euregia Egrensis (1993) a Euregia Bavorský les - Böhmerwald (1993) poskytlo nové příležitosti pro výměnu a spolupráci. V důsledku německo-české deklarace z roku 1997 byl založen německo-český fond budoucnosti, který od té doby podpořil řadu projektů. Česká republika vstoupila do NATO v roce 1999 a do Evropské unie v roce 2004. Od té doby jsou bilaterální vztahy svázány do vojenského a politického aliančního rámce, který zaručuje bezpečnost a podporuje ekonomickou výměnu. Dalším projevem uvolnění bylo uznání sudetoněmeckých antifašistů (2005 a násl.), za které Jiří Paroubek obdržel v roce 2007 Pamětní cenu Wenzela Jaksche. V roce 2010 následovala první cesta bavorského premiéra Horsta Seehofera do Prahy a druhá v roce 2011.

V roce 2013 vystoupil český premiér Petr Nečas v Bavorském zemském sněmu, v roce 2014 bylo otevřeno bavorské zastupitelstvo v Praze, v roce 2015 si město Brno připomnělo pochod smrti německých obyvatel po skončení války, za což primátor Petr Vokřál obdržel v roce 2016 Pamětní cenu Wenzela Jaksche. Ve stejném roce navštívil Bavorský zemský sněm také premiér Bohuslav Sobotka a předal tehdy 95leté Olze Síppl medaili Karla Kramáře.

S finanční krizí, migračním problémem, brexitovým šokem a vzestupem pravicově extremistických hnutí se EU zároveň musela smířit se zvýšením napětí, které v mnoha lidech vyvolalo nejistotu a pesimismus. Stejně tak odmítnutí visegrádských států k rovnoměrnému rozložení migrantů. Teroristické útoky jako ty, které se odehrály v Paříži (Charlie Hedbo 2015), Bruselu (2016) a Berlíně (vánoční trh 2016), pravicové útoky jako série vražd NSU (2000-2006), řádění v Mnichov (2016) a vražda kasselského okresního prezidenta Waltera Lübkeho (2019) a útok na synagogu v Halle (2019) pomáhají šířit pocit, že v Evropě narůstá radikalizace násilných ideologicky motivovaných skupin.

75 let po konci války se nacházíme ve fázi, kdy se zdá, že stín Třetí říše se definitivně rozpouští a pravicově extremistické hlasy sílí po celé Evropě. Odcházejí od nás poslední současní pamětníci a s nimi i osobní vzpomínky na perzekuci, odboj, exil, válku, vysídlení a léta nového začátku po roce 1945. To ovšem neznamená, že bychom měli „jen tak zavřít krám“, protože jeho historická hodina patří minulosti, ale že bychom měli přesně analyzovat, jaké úkoly z ní vyplývají. Měli bychom přinést svůj hlas tam, kde máme příběh, jméno, (malý) politický a (nepodceňovat) morální vliv: do oblasti německo-českých vztahů.

Alexandrovské teze jsou reakcí na další vývoj a samy sebe vidí jako příspěvek k určení pozice seligerské komunity v současnosti. Skutečnost, že jsou řešena i témata jako změna klimatu, digitalizace a migrace, není redefinicí úkolů, ale signálem pozornosti k dále se měnícím rámcovým podmínkám.

Impressum:

Seliger-Gemeinde e.V. - 2021
Oberanger 38, 80331 München
Layout: Rainer Pasta